

NTFR 2016/1601 Stichting die watersportactiviteiten organiseert voor gehandicapten is een anbi

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 31 mei 2016, nr.15/01232

Belastingjaar/tijdvak	2013	 Brondocument
Trefwoorden	algemeen belang, anbi-criteria, intrekking beschikking	
Wetsartikelen	Wet IB 2001-art. 6.33 AWR-art. 5b	
Auteur	dr. D. Molenaar	
ECLI	ECLI:NL:GHARL:2016:4206	

Samenvatting

Belanghebbende, een stichting, organiseert watersportactiviteiten voor mensen met een lichamelijke en/of geestelijke beperking. De inspecteur heeft belanghebbende aanvankelijk aangemerkt als anbi, maar heeft die beschikking vervolgens met terugwerkende kracht ingetrokken. Evenals Rechtbank Gelderland is het hof van oordeel dat dit niet terecht is. Aannemelijk is volgens het hof namelijk dat met de activiteiten die door belanghebbende worden ontplooid het bevorderen van het welzijn van mensen met een beperking als doel vooropstaat en dat de watersportactiviteiten het middel zijn om dit doel te bewerkstelligen. Met het bevorderen van het welzijn beoogt belanghebbende meer in het bijzonder bij te dragen aan de revalidatie, de zelfredzaamheid, het zelfvertrouwen en de sociale integratie van de deelnemers aan de activiteiten. Gelet op de door belanghebbende overgelegde verklaringen van revalidatiecentra en organisaties die actief zijn voor mensen met een beperking, is aannemelijk dat belanghebbende er ook daadwerkelijk in slaagt dit oogmerk met haar activiteiten in betekenisvolle mate te bewerkstelligen. Een en ander leidt tot de conclusie dat belanghebbende door middel van watersportactiviteiten beoogt haar doel na te streven, te weten het verbeteren van de gezondheidstoestand van mensen met een beperking en het leven van die personen draaglijker te maken. Belanghebbende voldoet daarmee aan de anbi-criteria. (Hoger beroep ongegrond.)

Commentaar

Het hof bevestigt hiermee de uitspraak van de rechtbank (Rechtbank Gelderland 30 juli 2015, nr. 14/4204, NTFR 2015/2399), waardoor deze stichting alsnog de anbi-status krijgt. Het hof geeft geen eigen overwegingen, maar schrijft alleen dat het beroep terecht door de rechtbank gegrond verklaard is. Hiermee verwerpt het hof de argumenten van de inspecteur dat het hier om normale recreatie of vakantie zou gaan, waarover de rechtbank eerder al met een verwijzing naar de wetsgeschiedenis van de Geefwet hetzelfde had beslist. Vreemd dat de inspecteur daar toch weer mee kwam. Vooral ook omdat dit argument recent ook in een andere zaak door de rechter was afgewezen. Die zaak ging over de anbi-status van een stichting die gehandicapten in staat stelt de zeilsport te beoefenen (Rechtbank Den Haag 24 maart 2016, nr. 15/5113, NTFR 2016/1540). Beide stichtingen bieden in het algemeen belang activiteiten voor gehandicapten aan en het gevolg daarvan is dat die gehandicapten daarvan gebruikmaken en dus in hun persoonlijke belangen gediend worden. Die volgorde moet niet door elkaar gehaald worden, zoals de inspecteur in beide zaken helaas wel doet, maar wat door de rechters gelukkig wordt rechtgezet.

[1] Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2016-1601>

Datum: 24-6-2016 8:23:18

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeleevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.